

تأثیر رتینوئیک اسید بر تمایز سلولهای عصبی از بنیانهای جنینی انسان با و بدون مورفولوژی Rosette

حسین بهاروند^{*}، مریم حاتمی^{*}، نرگس زارع^{*} M.Sc.

پژوهشکده رویان، گروه سلولهای بنیادی

آدرس مکاتبه: تهران صندوق پستی: ۱۹۳۹۵-۴۶۶۴

پست الکترونیک: Email: info@royaninstitute.org

مقدمه

دریافت مقاله: ۸۳/۰۴/۲۰، پذیرش مقاله: ۸۳/۰۵/۲۰

* هدف: ارزیابی اثر فاکتور القائی رتینوئیک اسید (RA) بر تمایز پیش‌سازهای عصبی با منشاء بنیانهای جنینی انسان در نواحی دارای مورفولوژی روزت (Rosette) و فاقد مورفولوژی روزت.

* مواد و روشها: از کلونیهای سلولهای بنیادی جنینی انسان رویان H1 برای تولید سلولهای عصبی انسانی استفاده شد. بدین منظور نواحی دارای مورفولوژی روزت و بدون مورفولوژی روزت برش زده شد و از قطعات حاصل، اجسام شبه جنینی (Embryoid bodies) (M) (RA) (۱۰^{-۰}) قرار گرفته و به دنبال آن این اجسام به مدت ۲۰ روز تحت تیمار رتینوئیک اسید درصد ۲7 و ۱۰ درصد سرم جنینی گاو منتقل شده و به سلولهای عصبی تمایز یافتد. به منظور ارزیابی نورونهای تولید شده در محیط آزمایشگاه به غیر از مورفولوژی از آزمون‌سنجی ایمونوستیوژنی استفاده شد.

* یافته‌ها: مطالعات ایمونوستیوژنی با آنتی‌بادی علیه (2-Neuron specific enolase) NSE و (Neurofilament protein) NF و Tubulin III (Synaptophysin) نشان داد که سلولهای حاصل نورون هستند. همچنین بکارگیری RA در گروه دارای مورفولوژی روزت و بدون روزت موجب افزایش معنی دار اجسام شبه جنینی دارای سلول عصبی شد (مورفولوژی روزت: ۷۳/۲ در مقابل ۱۳/۲ درصد P<0.01) و بدون روزت: ۵۷/۵ در مقابل ۱۹/۵ درصد P<0.01) از طرفی نواحی دارای روزت در مقایسه با نواحی بدون روزت در نورون‌زایی پاسخ بیشتری در تیمار با رتینوئیک اسید داشتند.

* نتیجه گیری: این نتایج نشان می‌دهد RA نورون‌زایی را در بنیانهای جنینی انسان القاء نموده و ساختارهای Rosette در این سلولها از پتانسیل بالایی به منظور نورون‌زایی برخوردار می‌باشند و این امکان وجود دارد که بتوان از این سلولها در طب پیوند به منظور درمان بیماریهای عصبی در آینده بهره جست.

گل واژگان: بنیانهای جنینی انسان، روزت، تمایز، نورون

نشریه پژوهشکنی باخته، سال ششم، تابستان ۸۳، شماره ۲، صفحات ۱۰۹-۱۰۳

مقدمه

همچون توان تقسیم نامحدود و بدون تمایز و حفظ کاریوتایپ طبیعی کروموزومی بیشتر مورد توجه قرار دارد. بنیانهای جنینی سلولهای تمایز نیافته و پرتوانی هستند که از توده سلولی داخلی (ICM) منشاء گرفته‌اند و توانایی تشکیل انواع سلولهای آندودرمال، مزو درمال، اکتودرمal را دارا هستند (۱۱، ۱۰، ۲).

در شرایط طبیعی توده سلولی داخلی در طی مراحل گاسترولاسیون، سه لایه جنینی اکتودرم، مزو درم، آندودرم را ایجاد می‌کند، سپس با القاء مزو درم بر اکتودرم موجب تشکیل سیستم عصبی می‌شود (۱۲).

گاه به طور خود به خود در بعضی نواحی کلونی سلولهای بنیادی جنینی، تجمع آرایش یافته‌ای از سلولها ایجاد می‌شود که شیوه گل رُز است و به آن ساختار روزت می‌گویند. سلولهای این ناحیه شبه

در طی تکوین سیستم اعصاب مرکزی مهره‌داران صدھا نوع سلول عصبی مختلف ایجاد می‌شود که مسیرهای تکوین طبیعی اغلب این گروههای سلولی هنوز کاملاً مشخص نیست. مطالعه تکوین سلولهای عصبی در محیط آزمایشگاهی، گذشته از افزایش درک ما در مورد مکانیسم تکوین، ابزار سودمندی را در طب پیوند فراهم می‌کند. لذا مطالعه و بررسی پتانسیل تبدیل سلولهای مختلف به سلولهای عصبی در سه گروه اصلی ذیل مت مرکز شده است. الف: پیش‌سازهای عصبی برگرفته از بافتهای عصبی بالغ و جنین (۱، ۲). ب: پیش‌سازهای غیر عصبی و تمایز نیافته با منشاء بافتها و اعضای غیر عصبی مانند مغز استخوان (۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹)، ج: بنیانهای جنینی (۳، ۴، ۵، ۱۰).

از این میان بنیانهای جنینی به دلیل ویژگی‌های خاصی

تأثیر رتینوئیک اسید در محیط آزمایشگاه بر سلولهای تاج عصبی (۱۴)، نوروبلاستومای انسانی (۸) و سلولهای کارسینومای جنینی (۲۱) موجب القاء تمایز عصبی در محیط کشت سلولی می‌شود.

به کارگیری و استفاده از RA با غلظت 10^{-7} و 10^{-6} مولار در مراحل اولیه تکوین بر روی اجسام شبه جنینی منشاء گرفته از ناحیه نورواکتودرمال موجب القاء تمایز عصبی می‌شود (۱۷، ۱۱).

با تولید بنیاخته‌های جنینی انسانی در سال ۱۹۹۸ (Thomoson et al) بررسی سیگنانهای مداخله‌گر در تمایز آنها به سلولهای اعصابی اهمیت بسیاری یافته است (۲۲). لذا در این مطالعه از RA به عنوان عامل القاء‌گر سلولهای اعصابی با منشاء بنیاخته‌های جنینی انسان استفاده شد. تا نقش نورون‌زاپی آن در محیط آزمایشگاه بر روی نواحی دارای سورفولوژی روزت و فاقد سورفولوژی روزت معین شود.

مواد و روشها

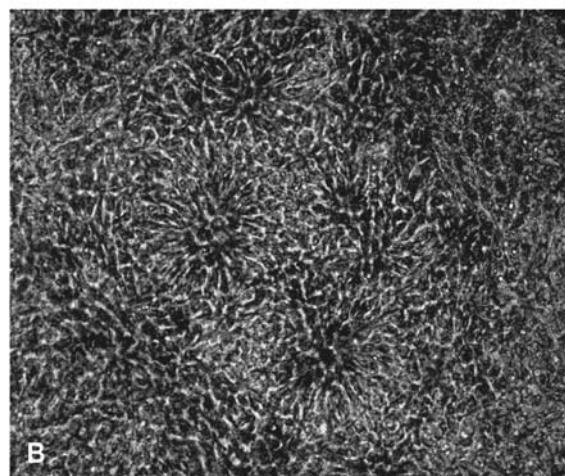
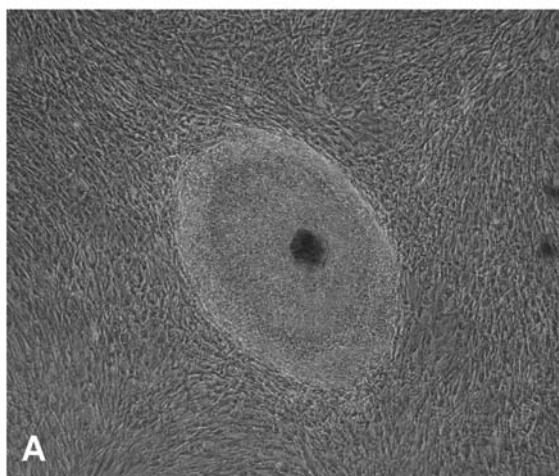
در این مطالعه از بنیاخته‌های جنینی انسان رده رویان H1 دارای کاربوتایپ (XX+46) کشت داده شده بر لایه فیبروبلاست KO-DMEM (Gibco, 10829-018), L-glutamin(Gibco, 25030-24), nonessential amino acid (Gibco, 11140-034), insulin transferin selenium (Gibco-41400-045), penicillin streptomycin (Gibco-15070-063), fetal bovine serum: (Gibco, 10439-024) Olymipse(CkX41) بررسی شدند (شکل ۱A) (۲۳).

نورواکتودرمی هستند و پروتئین nestin که یک فیلامنت بینایینی خاص سلولهای پیش‌ساز عصبی است را بیان می‌کنند (۱۳).

با درنظر داشتن توان بالقوه بنیاخته‌ها در تشکیل انواع سلولها می‌توان با القاء مسیرهای نورون زایی تمایز آنها را به سمت تشکیل نورون سوق داد. بنیاخته‌های جنینی دارای ظرفیت تولید نورون‌ها و سایر سلولهای اعصابی هستند و حتی در مواردی گروههای خاصی از نورونها مانند نورونهای دوپامینزیک مغز میانی را ایجاد می‌کنند (۱۳، ۱۴، ۱۵).

تولید سلولهای اعصابی با استفاده از بنیاخته‌های جنینی، ابزار سودمندی را در جهت درک بهتر مکانیسمهای کنترل کننده مراحل اولیه تمایز اعصابی و نقش عملکردی نورون‌های روشهای آزمایشگاهی ایجاد نموده است. همچنین ترکیب روشهای آزمایشگاهی زیست‌شناسی مولکولی و سیستمهای تمایز اعصابی، امکان جداسازی و مشخص نمودن ژنهای درگیر در تمایز اعصابی را به وجود آورده است. به علاوه سیستمهای تمایز بنیاخته‌های جنینی را می‌توان به عنوان مدل سلولی بررسیهای آزمایشات فارماکولوژیکی مورد استفاده قرار داد. گزارشات متعددی در زمینه تمایز نورونها از بنیاخته‌های موشی و انسانی وجود دارد (۵، ۷، ۹، ۱۶)، بررسی بنیاخته‌های جنینی موشی نشان داده است که با تشکیل اجسام شبه جنینی (EBs) و به کارگیری فاکتورهای تمایزی مانند اسیدرتینوئیک (۳، ۱۱، ۱۷)، و یا حذف سرم از محیط و تیمار توسط فاکتورهای نوروتروپیک (۱۸، ۱۴) GDNF(Glial cell line-Derived Neurotrophic Factor) NTN(Neurtuin) تمایز آنها را می‌توان در جهت تشکیل پیش‌سازهای اعصابی و نورونهای عملکردی postmitotic سوق داد (۱۹، ۴).

رتینوئیک اسید (RA) یکی از مشتقهای ویتامین A می‌باشد که نقش تنظیم کننده‌گی مهمی را در طی تکوین جنین بر عهده دارد (۲۰).

شکل ۱: A) یک کلونی از بنیاخته‌های جنینی انسانی H1 Royan که بر فیبروبلاستهای جنینی موشی به عنوان سلولهای تغذیه کننده کشت شده است. B) نواحی دارای سورفولوژی روزت در کلونی بنیاخته‌های جنینی انسانی

آنثی بادی ثانویه (Sigma: F-9006) FITC 1:200 با استفاده از میکروسکوب فلورسنت 2000U Niconeclips TE مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفتند. البته برای مشخص نمودن NSE، از آنثی بادی اولیه نشاندار با HRP سوستراتی DAB استفاده شد.

آزمون آماری

Parallel Experimental Design

مطالعه حاضر به صورت طراحی شد که در آن گروههای مختلف بنیانهای جنینی انسان Royan H1 به صورت تصادفی به دو گروه تقسیم و یکی از آنها در معرض RA قرار گرفت. گروه دیگر به عنوان شاهد به کار برده شد در پایان تعداد اجسام شبه جنینی عصبی شده در هر یک از گروههای یاد شده بررسی و مقایسه شدند. همچنین مورفولوژی روزت در دو گروه تحت تیمار RA و شاهد برای بررسی اثر تیمار RA و روزت مورد مطالعه قرار گرفت. در این پژوهش به منظور بررسی اطلاعات و نتایج از آزمون آماری برآورد RR (Relating Risk) استفاده شد.

یافته‌ها

با توجه به تأثیر عامل القاء کننده نورون زایی در طی مدت کشت، به منظور افزایش میزان سلولهایی که در مسیر نورون زایی قرار می‌گیرند از تیمار RA و مورفولوژی روزت به طور همزمان، استفاده شد. بلوغ سلولهای عصبی با انتقال اجسام شبه جنینی تیمار شده در محیط Neuronal medium و گذشت چهار روز حاصل شد. به طوری که سلولهای عصبی به صورت شعاعی از اطراف اجسام شبه جنینی خارج و مورفولوژی خورشید مانندی را ایجاد نمودند (شکل ۲A). در این زمان ساختار آکسون ها و دندریتها کاملاً قابل مشاهده و تشخیص بود. ادامه بررسی و مطالعات ایمونوستیوشیمی این سلولها نسبت به آنثی بادیهای اختصاصی سلولهای عصبی نظری-2 MAP (شکل ۲B) و بتاتوبولین (شکل ۲C) نوروفیلامنت پروتئین (شکل ۲E) و Neurone Specific Enolase (NSE) (شکل ۲G) مثبت است.

همچنین بررسی های ایمونوستیوشیمی با استفاده از مونوکلونال آنثی بادی سیناپتوفیزین وجود وزیکولهای سیناپتوفیزین را در این سلولها به وضوح نشان داد (شکل ۲G).

بررسی رابطه تولید سلولهای عصبی و وجود مورفولوژی روزت در گروههای شاهد و تحت تیمار با استفاده از برآورد آماری Relating risk نشان داد ۷۳/۲ درصد از اجسام شبه جنینی دارای مورفولوژی روزت و تحت تیمار به سلولهای عصبی تمایز پیدا می کنند در حالی که این میزان در گروه شاهد، اجسام شبه جنینی دارای مورفولوژی روزت ۱۳/۳ درصد ($P < 0.01$) در اجسام شبه جنینی فاقد روزت و تحت تیمار ۵۷/۵ درصد و در اجسام شبه جنینی قادر روزت و شاهد ۹/۵ درصد ($p < 0.01$) مشاهده گردید (نمودار ۱).

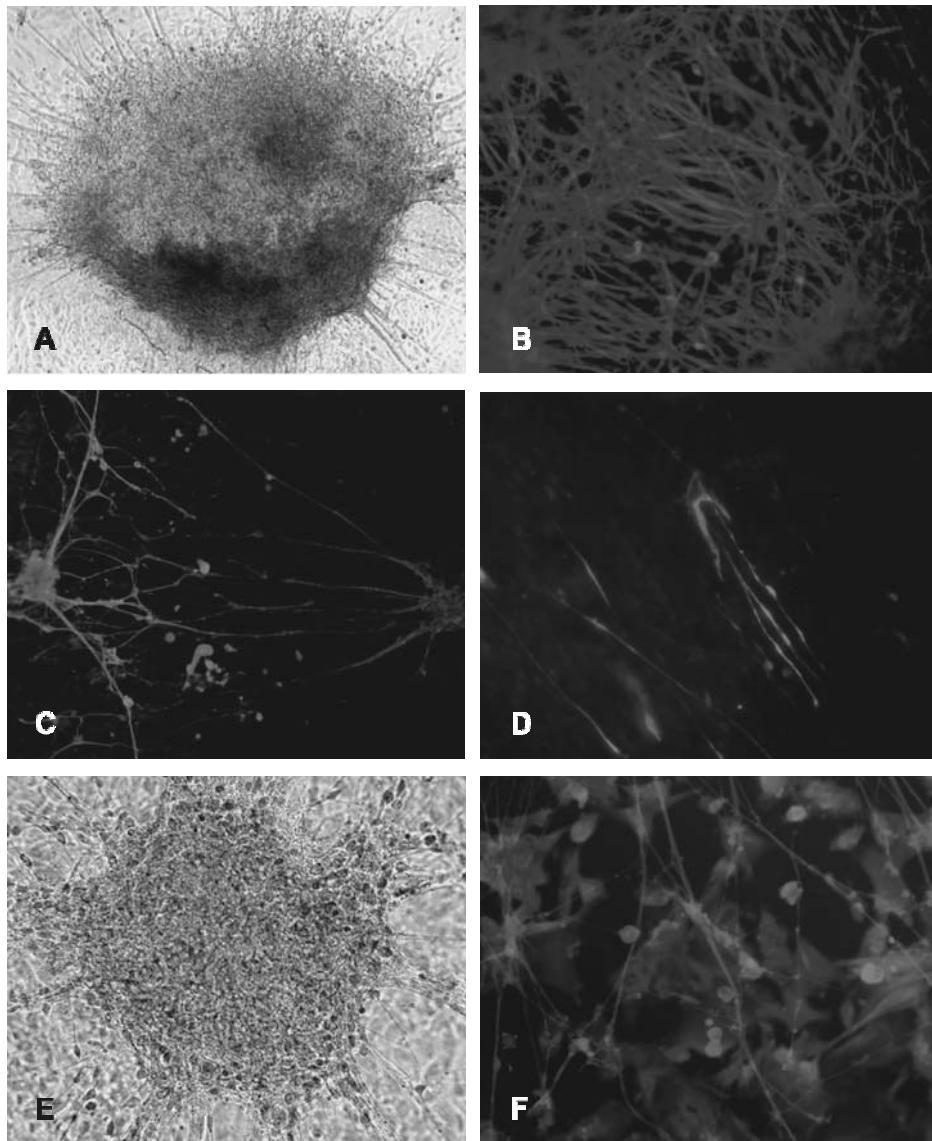
تمایز به سلولهای عصبی

قسمتهایی از کلونهای بنیانهای جنینی در زیر میکروسکوب استریوافازکتراست Olympus بریده شد. این قسمتها دارای دو حالت بودند، نواحی دارای روزت که سلولهایی با آرایش شعاعی می‌باشد (شکل ۱B) و نواحی بدون روزت، سپس قطعات سلولی حاصل به دو گروه تقسیم شدند. الف) گروه بنیانهای جنینی دارای روزت همراه با انجام تیمار RA و بدون تیمار RA. ب) گروه بنیانهای جنینی بدون روزت تحت تیمار RA و بدون تیمار RA. نحوه تمایز به شکل ذیل بود، در ابتدا برای تشکیل اجسام شبه جنینی، هر قطعه درون یک قطره آویزان (hanging drop) در محیط hES از گذشت دو روز اجسام شبه جنینی به ظرف باکتریایی Dulbecco modified Eagles medium F-12 (DMEM/F-12) (Gibco, 21331-020), insulin transferin selenium (Gibco- 414 00-045), L-glumin (Gibco, 25030-24), nonessential aminoacid (Gibco, 11140-034), fetal bovine serum (Gibco, 10433-024) کشت داده شدند.

بعد از گذشت ۴ روز و کشت در ظرف باکتریایی، اجسام شبه جنینی در محیط فوق الذکر تحت تیمار اسید رتینوئیک RA (Sigma, R-2625) با غلظت 10^{-6} مولار قرار داده شدند و این تیمار هر سه روز یک بار همراه با تعویض محیط به مدت ۲۰ روز ادامه یافت، در روز $20+4$ اجسام شبه جنینی تیمار یافته، به درون پلیتیهای خانه (TPP) (switzerland) Tissue culture plate شده با ژلاتین ۱/۱ درصد (Sigma; G-250) و دارای محیط کشت neuro basal medium (Gibco; 21103-046) و ۱۰ درصد سرم جنین گاوی (Gibco 17504-044) B27 (Fetal calf serum) (Gibco; 1027106) روز یکبار نیمی از محیط تعویض می‌گردید و ارزیابی سلولها با میکروسکوپ اینورت فاز کتراست Olympus(CKX41) انجام شد.

ایمونوستیوشیمی

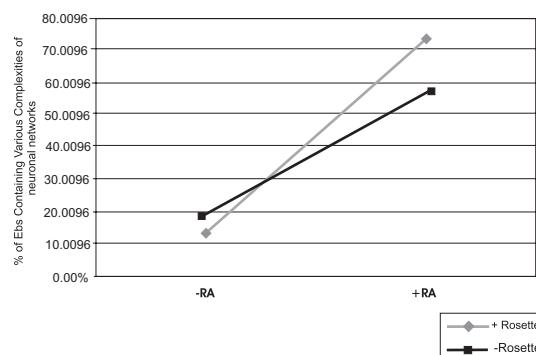
در روزهای $(4+20)$ و $(4+20)$ و $(4+20)$ و $(4+20)$ سلولها توسط پارافرما آلدئید ادرصد و گلوتارآلدئید ۲/۵ درصد تثیت شده و جهت بررسی آنثی بادی های اختصاصی سلولهای عصبی Microtubule Associated protein [Map-2(a+b)] 1:200 (Sigma M1406) Neuro filament protein (M0762; DAKO), Tubulin III 1:150 (Sigma: T-5293), Synaptophysin 1:250 (Sigma S-5768), Neuron Specific enolase (NSE) 1:150 (Dako, V-7026)

شکل ۲: (A) مهاجرت استطلاوهای عصبی از جسم شبه جنینی، H1 ROYAN رنگ آمیزی شده با آنتی بادی‌های اختصاصی سلولهای synaptophysin: (F) و NSE: (E). NF(E) و (E). MAP-2: (C). NF(E) و (E). Tubulin III: (B). MAP-2: (C).

بحث

با توجه به ویژگی‌های منحصر به فرد بنیان‌گذاری این سلولها، ابزاری سودمند در جهت درک بهتر فرآیند نورون‌زاوی و تشکیل سیستم عصبی در طی روند تکوینی پستانداران به شمار می‌آیند. محققین با مطالعه و بررسی توان بالقوه بنیان‌گذاری این سلولهای عصبی توانسته‌اند بنیان‌گذاری از مغز جوندگان (۲۴)، سلولهای عصبی توخانی (۲۵) و مغز استخوان و بند ناف (۲۶) نخاع (۲۷) و ماهیچه اسکلتی (۲۸) و مغز استخوان و بند ناف (۲۹) جداساخته و از آنها در پیوند استفاده کنند. در ادامه این بررسی‌ها نشان داده است ۲ تا ۵ هفته بعد از پیوند این سلولها به منطقه آسیب دیده در نخاع رت این سلولها به نورون، اولیگوکondروسيت،

نمودار ۱: مقایسه میزان درصد نورون‌زاوی اجسام شبه جنینی دارای مورفوپلوزی روزت و بدون مورفوپلوزی روزت در گروه‌های شاهد و تحت تیمار

می‌گردد (۳۳، ۳۵، ۳۶).

شایان ذکر است مدت زمان تیمار با استفاده از RA غلاظت و مرحله شروع تیمار، در نوع و شدت القاثات مولکولی بعدی این ماده و روند راهاندازی آبشارهای مولکولی تأثیرات متفاوتی را بر جا می‌گذارد (۳۷، ۳۸، ۳۹). مطالعه Zhang و همکارانش در زمینه القاء نورون‌زایی در بنیاخته‌های جنینی در نواحی دارای مورفوولژی روزت نشان دهنده افزایش نورون‌زایی در این نواحی است. به طوری که ایشان این نواحی را القاء کننده نورواکتودرم اولیه شناسایی نمودند (۴۰). بنابراین با توجه به مطالعه تأثیر تیمار RA بر بنیاخته‌های جنینی توسط Bain و همکاران (۴۱) در افزایش میزان القاء نورون‌زایی و تأثیر نواحی دارای مورفوولژی روزت در القاء نورون‌زایی می‌توان انتظار داشت در صورت ترکیب این دو عامل، افزایش معنی‌داری در میزان نورون‌زایی مشاهده شود. چنان‌که در مطالعات مانیز مشخص شد در صورت ترکیب همزمان این دو عامل، 'درمیزان تولید سلولهای عصبی نسبت به گروه اجسام شبه جنینی و فاقد مورفوولژی روزت و شاهد، افزایش معنی‌داری مشاهده می‌شود. در این مطالعه نشان داده شد، وجود ساختارهای روزت در اجسام شبه جنینی موجب افزایش القاثات مولکولی متأثر از تیمار RA در جمث نورون‌زایی می‌گردد. همچنین وجود اختلاف کم میان گروههای شاهد اجسام شبه جنینی فاقد مورفوولژی روزت (۱۹/۵ درصد) و دارای مورفوولژی روزت (۱۳/۳ درصد) نشان دهنده اهمیت انجام تیمار RA نسبت به وجود مطالعه می‌باشد. بنابراین بنیاخته‌های جنینی انسانی مدل آزمایشگاهی مناسبی بوده به منظور درک بهتر مکانیسم مولکولی تکوین سیستم عصبی در انسان و بررسی تجلی ژنهای سیستم عصبی استفاده است. همچنین می‌توان با ایجاد جهش در سلولهای ES انسانی نقش و میزان تأثیر ژن مورد نظر را در تمایز عصبی مورد ارزیابی قرار داد.

References

1. Alvarez- Buylla A, Garcia – Verdugo JM, Tramino, D. A Unified hypothesis on the lineage of neural stem cells. *Neurosci*. 2001; 2: 287-2933
2. Thomson JA, Itskovitz- Eldor J, Shapiro SS, Waknitz MA, Swiergiel JJ, Marshall VS, Jones JM. Embryonic stem cell lines derived from human blastocysts. *Science*. 1988; 282:211
3. Bain G, Kitchens D, Yao M, Huettner JE, Gottlieb DI. Embryonic stem cells express neuronal properties in vitro *Dev Biol*. 1995; 168: 342-357
4. Mayer- Proschel M, Kalyani AJ, Mujtaba T, Rao MS: Isolation of lineage- restricted neuronal precursors from multipotent neuroepithelial stem cells. *Neuron*. 1997; 19: 773-785
5. Okabe S, Forsberg- Nilsson K, Spiro AC, Segal M, McKay RD: Development of neuronal precursors or cells and functional postmitotic neurons from embryos stem

آسترورسیت تمایز می‌یابند و در وسعتی بیش از ۸MM ناحیه آسیب دیده‌نخاعی مهاجرت پیدا می‌کنند و در اغلب موارد نیز بعد از پیوند در عملکرد فیریولوژیک جاندار بهبود حاصل می‌شود (۲۸). از عوامل مهم در تمایز بنیاخته‌ها به سلولهای عصبی می‌توان از نقش فاکتور محیطی یاد کرد (۲۵). کنترل این فاکتور در آزمایشگاه، با استفاده از تیمارهای مناسب همچون bFGF-2 (basic Fibroblast Growth Factor-2)، BMP (Bone Morphogenetic Protein)، RA (Retionic Acid)، EGF (Epidermal Growth Factor) و یا حذف سرم به کارگیری بنیاخته‌های محدود به رده‌های عصبی سبب افزایش تولید سلولهای عصبی و در نهایت افزایش بازده پیوند می‌شود (۲۹). از جمله فاکتورهای فوق RA می‌باشد که فرم فعال ویتامین A بوده و تأثیر زیادی بر مراحل تکوینی جانوران دارد، این ترکیب در مراحل اندام‌زایی، تعیین رده سلولی و مرگ سلولی نیز اثرگذار است (۳۰، ۳۱، ۳۲). در دوران جنینی این ماده توسط ژن Retinaldehyde Dehydrogenase ساخته می‌شود و با تأثیر بر بنیاخته‌های جنینی CNS و ساقه مغز موجب القاء سلولهای پیش‌ساز عصبی و تمایز آنها به سمت تشکیل نورون و سلولهای گلیا می‌شود (۳۳، ۳۴).

در این مطالعه دیده شد که RA بنیاخته‌های جنینی انسان سبب افزایش معنی‌دار نورون‌زایی می‌شود. در واقع استفاده از RA موجب القاء رونویسی گروهی از ژنهای ناظیر گلیکوپروتئین ترشحی، Sonic hedgehog، فاکتور رونویسی ژن Pax6 و Mash-1 در بنیاخته‌های جنینی HNF-3 و بیان ژن رسپتور و Kappa Opidi شده و روشن شدن این آبشار و بیان ژنهای مختلف موجب القاء تمایز عصبی و توقف تمایز مزودرمال و کاهش میزان بیان mRNA ژنهای Brachyary و globin همچون cardiac actin و cardic actin مزودرمال

- cells in vitro. *Mech Dev*. 1996; 59: 89-102
6. Brazelton TR, Rossi FM, Keshet GI, Blau HM: From marrow to brain: expression of neuronal phenotypes in adult mice. *Science*. 2000; 290: 1775-1779
7. Przyborski SA, Morton IE, Wood A, Andrews PW: Developmental regulation of neurogenesis in the pluripotent human embryonal carcinoma cell line NTERA-2. *Eur J Neurosci*. 2000; 12: 521-528
8. Strubing C, Ahnen- Hilger G, Shan J, Wiedenmann B, Heschler J, Wobus AM: Differentiation of pluripotent embryonic stem cells into the neuronal lineage in vitro gives rise to mature inhibitory and excitatory neurons. *Mech Dev*. 1995; 53: 275-287
9. Wobus AM, Kaomei G, Shan J, Wellner MC, Rohwedel J, Ji Guanju, Fleischmann B, Katus HA, Heschker J, Franz WM, Retinoc acid accelerates embryonic stem cell – derived cardiac differentiation and

- enhances development of ventricular cardiomyocytes. *J Mol Cell Cardiol.* 1997; 29: 1525-1539
10. Romero – Ramos M, Vourch P, Young HE, Lucas PA, Wu Y, Chivatakarn O, Zaman R, Dunkelman N, el-Kalay MA, Chesselet MF: Neuronal differentiation of stem cells isolated from adult muscle. *J Neurosci Res.* 2002; 69: 894-907
 11. Rathjen J, Haines BP, Hudson KM, Nesci A, Dunn S, Rathjen PD: Directed differentiation of pluripotent cells to neural lineages: Homogeneous formation and differentiation of a neurectoderm population. *Development.* 2002; 129: 2649-2661
 12. Beddington RS, Smith JC: Control of vertebrate gastrulation: induction signals and responding genes. *Curr Opin Genet Dev.* 1993; 3: 655-661
 13. Schulz TC, Palmarini GM, Noggle SA, Weiler DA, Mitalipova MM, Condé BG: Directed neuronal differentiation of human embryonic stem cells. *BMC Neurosci.* 2003; 22: 4: 27
 14. Kawasaki H, Mizuseki K, Nishikawa S, Kaneko S, Kuwana Y, Nakanishi S, Nishikawa SI, Sasai Y: Induction of midbrain dopaminergic neurons from ES cells by stromal cell-derived inducing activity. *Neuron.* 2000; 28: 31-40
 15. Reubinoff BE, Itsykson P, Turetsky T, Pera MF, Reinhardt E, Itzik A, Ben-Hur T: Neural progenitors from human embryonic stem cells. *Nat Biotechnol.* 2001; 19: 1134-1140
 16. Fraichard A, Chassande O, Bilbaut G, Dehay C, Savatier P, Samarut J: In vitro differentiation of embryonic stem cells into glial cells and functional neurons. *J Cell Sci.* 1995; 108: 1381-3188
 17. Morrissey GM, Sokolova N: Embryonic development and pattern formation. *FASEB J.* 1996; 10: 961-968
 18. Gritti A, Parati EA, Cova L, Frolichsthal P, Galli R, Wanke E, Faravelli L, Morassutti DJ, Roisen F, Nickel DD, Vescovi AL: Multipotential stem cells from the adult mouse brain proliferate and self-renew in response to basic fibroblast growth factor. *J Neurosci.* 1996; 16: 1991-1100
 19. Henion PD, Weston JA: Retinoic acid selectively promotes the survival and proliferation of neurogenic precursors in cultured neural crest cell populations. *Dev Biol.* 1994; 161: 243-250
 20. Hill DP, Robertson KA: Characterization of the cholinergic neuronal differentiation of the human neuroblastoma cell line LA-N-5 after treatment with retinoic acid. *Brain Res Dev Brain Res.* 1997; 102: 53-67
 21. Cervello MD, Amelio L, Tesoro V, Rougon G, Matranga V: Expression of PSA-N-CAM in human neuroblastoma cells induced to neuronal differentiation by retinoic acid. *Eur J Cell Biol.* 1997; 73: 270-275
 22. Strubing C, Rohwedel J, Ahnert-Hilger G, Wiedenmann B, Hescheler J, Wobus AM: Development of G protein-mediated Ca^{2+} channel regulation in mouse embryonic stem cell-derived neurons. *Eur J Neurosci.* 1997; 9: 824-832
 23. Baharvand H, Kazemi Ashtiani S, Rezazadeh Valojerdi M, Shahverdi A, Taee A, Sabour D: Establishment and in vitro differentiation of a new embryonic stem cell line from human blasotycsts. *Differentiation* 2004; 72: 1-6
 24. Cao Q, Benton RL, Whittemore SR: Stem cell repair of central nervous system injury. *J Neurosci Res.* 2002; 68: 501-510
 25. Rohwedel J, Maisev V, Bober E, Arnold HH, Hescheler J, Wobus AM: Muscle cell differentiation of embryonic stem cells reflects myogenesis in vivo: developmentally regulated expression of myogenic determination genes and functional expression of ionic currents. *Dev Biol.* 1994; 164: 87-101
 26. Rolletschek A, Change H, Guan K, Zzyz J, Meyer M, Wobus AM: Differentiation of embryonic stem cell-derived dopaminergic neurons is enhanced by survival-promoting factors. *Mech Dev.* 2001; 105: 93-104
 27. Maden M, Heads or tails? Retinoic acid will decide. *Bioessays* 1999; 21: 809-812
 28. Maden M: The role of retinoids in developmental mechanisms in embryos. *Subcell Biochem.* 1998; 30: 81-111
 29. Maden M: Retinoic acid and its receptors in limb regeneration. *Semin Cell Dev Biol.* 1997; 8: 445-53
 30. Lee SH, Lumelsky N, Studer L, Auerbach JM, McKay RD: Efficient generation of midbrain and hindbrain neurons from mouse embryonic stem cells. *Nat Biotechol.* 2000; 18: 675-679
 31. Kocsis JD, Akiyama Y, Lankford KL, Radtke C: Cell transplantation of peripheral-myelin-forming cells to repair the injured spinal cord. *J Rehabil Res Dev.* 2002; 39: 287-298
 32. Bain G, Ray WJ, Yao M: Gottlieb DI: Retinoic acid promotes neural and represses mesodermal gene expression in mouse embryonic stem cells in culture. *Biochem Biophys Res Commun.* 1996; 223: 691-694
 33. Bain G, Gottlieb DI: Neural cells derived by in vitro differentiation of P19 and embryonic stem cells. *Perspect Dev Neurobiol.* 1998; 5: 175-178
 34. Hens J, Nuydens R, Geerts H, Senden NH, Van de Ven WJ, Roebroek AJ, Van de Velde HJ, Rammaekers FC, Broers JL: Neuronal differentiation is accompanied by NSC1-2 expression. *Cell Tissue Res.* 1998; 292: 229-237
 35. Wobus AM, Rohwedel J, Maisev V, Hescheler J:

In vitro differentiation of embryonic stem cells into cardiomyocytes or skeletal muscle cells is specifically modulated by retinoic acid. Rouxs Arch Dev Biol, 1994; 204: 36-45

36. Jacob A, Budhiraja S, Reichel RR: Differential induction of HNF-3 transcription factors during neuronal differentiation. Exp Cell Res. 1997; 234: 277-284

37. Gage FH: Mammalian neural stem cells. Science. 2000; 25: 287 (5457): 1433-1438

38. Strikland S, Madavi The induction of differentiation in teratocarcinoma stem cells by retinoic acid. cell 1978; 5: 393-403

39. Chambon A decade of molecular biology of retinoic acid receptors. FASEB J. 1996; 10: 940-954

40. Zhang SC, Wernig M, Duncan ID, Brustle O, Thomson JA: In vitro differentiation of transplantable neural precursors from human embryonic stem cells. Nat Biotechnol. 2001; 19(12);

The Effect of Retinoic Acid on Human Embryonic Stem Cells with and without Rosette Morphology

H. Baharvand, M.Sc.^{*}, M. Hatami, M.Sc., N. Zare, M.Sc.

* P.O.Box: 19395-4644, Royan Institute, Stem Cell Department
Tehran, Iran

Email: info@royaninstitute.org

Abstract

Received 10/Jul/2004, Accepted 10/Aug/2004

Introduction: Human Embryonic Stem (hES) Cells are pluripotent cells derived from the inner cell mass of blastocyst. These unique cells have the potential to form virtually any cell type in the body and can be propagated in vitro indefinitely in an undifferentiated state. This study was initiated to assess the effect of retinoic acid (RA) on hES cells with and without rosette morphology (neuroectodermal-like cells).

Material and Methods: Embryoid bodies (EBs) were made from ES cell line (Royan H1) with and without rosette compartments. The EBs treated with retinoic acid (RA)(10 µM) for 20 days and the cultured on tissue culture plate individually containing neuronal medium . Differentiated cells were evaluated by phase contrast microscopy and immunocytochemistry.

Results: Differentiated cells were positive with the neuron specific antibodies against microtubules associated protein 2(a+b) (MAP-2), neurofilament protein (NP), neuron-specific enolase (NSE), synaptophysin, and tubulin III. In presence of RA, more EBs were differentiated into neurons in both groups (in group with rosette compartment, 73.2% v.s. 13.2%, P<0.01, and in group with non-rosette compartment, 57.5% v.s. 19.5% P< 0.01). Moreover, RA in EBs with rosette compartment increased neural morphology.

Conclusion: These results showed RA induces hES into neurogenesis and rosette compartments of hES have more potential for neurogenesis and these cells may be used in stem cell transplantation therapies for neuronal diseases in future.

Key words: Human Embryonic Stem Cell, Rosette, Differentiation, Neuron